

ת"פ 63961/01/15 - מדינת ישראל נגד מוסעב אלנבארי

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 63961-01-15 מדינת ישראל נ' אלנבארי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוסעב אלנבארי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 5.9.14 בשעה 16:15 על כביש 35 בסמוך לצומת עוצם מצומת ברכיה לכיוון מזרח, הסיע הנאשם ברכב 2 תושבי הרשות הפלסטינאית מבלי שהיה בידם אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 16.2.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, יורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. עמדת המאשימה למאסר בעבודות שירות, באם ימצא מתאים לצד ענישה נלווית. ההגנה ביקשה ששירות המבחן יבחן את ביטול הרשעת הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 24.7.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 28, נשוי ואשתו בחודשי הריון מתקדמים (נכון למועד התסקיר), מתגורר בפזורה הבדואית, עוסק מזה מספר חודשים כשכיר במסעדה. בעל תעודת בגרות מלאה, התחיל ללמוד הנדסת חשמל אך עזב בשל קושי כלכלי, אמור להתחיל ללמוד הנדסת בניין. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2014 בעבירות של שיבוש מהלכי משפט ושבועת שקר בגין נדון לשל"צ אותו ביצע כנדרש. ביחס לעבירה הנוכחית הנאשם מודה בביצועה. לדבריו היה בדרך

לביתו ועצר לטרמפיסטים שמסרו לו שהם תושבי לקיה, לא הציעו לו תמורה כספית ולא בדק האם הם מחזיקים באישור שהיה כדין. לדבריו, רק עם עצירת השוטרים את רכבו מסר כי הבין שביצע עבירה פלילית. בהמשך מסר כי מאז ההליך המשפטי כנגדו הפסיק לחלוטין להסיע לטרמפיסטים ברכבו.

שירות המבחן התרשם כי קיים פער בין האופן בו הנאשם מציג עצמו לבין התנהלותו בפועל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להשליך את האחריות על התנהגותו הבעייתית על גורמים חיצוניים לו, לא מביע נזקקות טיפולית ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה שכזו. לאור קושי בנטילת אחריות ולאחר שסנקציות עונשיות קודמות אל היוו גורם מרתיע המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית בדמות מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

4. בתסקיר מיום 28.11.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם השתתף במפגש קבוצתי ממושך במסגרתו התקשה להתייחס לקושי או לבעייתיות בחייו המצריכה התערבות טיפולית. הנאשם לקח אחריות על מעשיו. לדבריו, במהלך נסיעה לביתו הבחין בפועלים והחליט להסיעם לכיוון ביתם מתוך כוונה להרוויח כסף קל. עוד ציין הנאשם כי היה מודע לכך שאין ברשותם אישור שהיה בישראל וכאשר נעצר על ידי השוטרים חש אכזבה והבין שהתנהג בפזיזות. הנאשם שיתף כי ההליך המשפטי, הרשעה אפשרית ותחושת אי הוודאות ביחס למחיר ולהשלכות על לימודיו מרתיעים עבורו ומוסר כי בשל היותו בעל משפחה מתנהל כיום באופן אחראי ושקול יותר.

שירות המבחן התרשם כי חל שינוי מסוים בהתייחסותו של הנאשם לביצוע העבירה. כיוון שהנאשם מתקשה לבחון באופן ביקורתי ומעמיק את האלמנטים שהובילו לביצוע העבירה נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

עם זאת, לאור התרשמות שירות המבחן משינוי מסוים בעמדותיו של הנאשם ומתוך רצון לשמר את תפקודיו התקינים במסגרות חיי השונות המליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית בדמות של"צ לצד מאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה ציינה שנאשם יליד 1989 והגישה רישומו פלילי, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וטענה שהפגיעה היא ברף הבינוני. טענה כי המתחם נע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר ועתרה להשית על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם, קרי 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם טען כי מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף התחתון, רמת הסיכון להישנות עבירות נמוכה. הנאשם הודה ולקח אחריות והביע חרטה כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן. הפנה לשינוי במצבו האישי, מאז ביצוע העבירה הנאשם נישא והוא אב לילדה וסיים לימודי הוראה. ב"כ הנאשם הציג גיליון ציונים ממכללת עתיד **(מסומן נ/1)**. הנאשם ממשיך בלימודי הנדסת בניין וההליך המשפטי מרחף מעליו ואינו מאפשר לו לעסוק בהוראה בשלב זה. ב"כ הנאשם טען שהרשעתו הקודמת של הנאשם היא בעבירה שולית וביקש להימנע מהרשעתו כדי למנוע פגיעה בתעסוקתו

7. הנאשם הביע צער על האירוע והביע רצון לבצע של"צ, ציין שלומד הנדסת בניין ואי הרשעה תקל עליו בהמשך הלימודים וגם לאחר סיומם. הנאשם בקש שלא ייפסל רישומו שכן הוא דרוש לו לעבודות וכן להתנהלות המשפחה.

דין

8. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הם שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה, השב"חים לא ביצעו עבירות נלוות, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

10. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 שוהים בלתי חוקיים, כי לנוסעים לא היה אישור שהייה בתוקף, ההסעה נעשתה בתוך תחומי מדינת ישראל. אין בכתב האישום אינדיקציה לכך שההסעה היתה בתמורה לשכר. (הגם שהתייחסות לכך מופיעה בדברי הנאשם לשירות המבחן).

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

· רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.

· רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות

שירות.

· עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

12. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

ביטול הרשעה

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

14. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

לנאשם הרשעה קודמת בעברו, בעבירות של שבועת שקר ושיבוש מהלכי משפט. אין בידי לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות מינוריות. עסקינן בעבירות שהעונש שנקבע בצידן הוא 3 שנות מאסר. עבירות שמלמדות על זלזול בחוק ובמערכת אכיפת החוק.

לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעה.

גם אם יגרם לנאשם נזק כתוצאה מהרשעה, אין כל הוכחה לכך כי הנזק לא יגרם ממילא לאור הרשעתו הקודמת.

ככלל, בכל מקרה של הרשעה יש פוטנציאל שההרשעה תפגע במידה כזו או אחרת במורשע. במקרה דנן לא שוכנעתי כי הפגיעה היא בעוצמה כזו, אשר מצדיקה הימנעות מהרשעה, בפרט כאמור על רקע הרשעה קודמת.

לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- את הרשעתו הקודמת בעבירות של שבועת שקר ושיבוש מהלכי משפט.
- את פגיעת העונש בנאשם, לרבות האפשרות כי תיפגע יכולתו להתפרנס מהוראה, מקצוע אליו מכוון הנאשם.
- את התרשמות שירות המבחן כי ההליך המשפטי היה מרתיע ומציב גבול וכי הנאשם מתפקד בצורה תקינה במסגרות החיים השונות, הן במישור התעסוקתי והן במסגרת לימודיו האקדמאים, ומתכנן לעצמו מסלול חיים נורמטיבי.
- את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

17. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.18.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים

עמוד 5

מהיום.

ד. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ה. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 120 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע ב חטיבת ביניים לקיה בשיעורי עזר בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.

הנאשם מזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

ו. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.3.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.3.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ז. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

בשים לב שהרכב לא חולט, אני מורה על ביטול כל המגבלות שהוטלו על הרכב במסגרת תיק זה וכל התיקים הקשורים אליו (ה"ט 24278-09-14).

מתוך הסכום שהופקד במסגרת תיק זה יקוזז הקנס והיתרה תושב למפקיד בכפוף לכך שאין עיקולים על הפיקדון.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ג כסלו תשע"ח, 11/12/2017 במעמד הנוכחים.